

OZNANILA

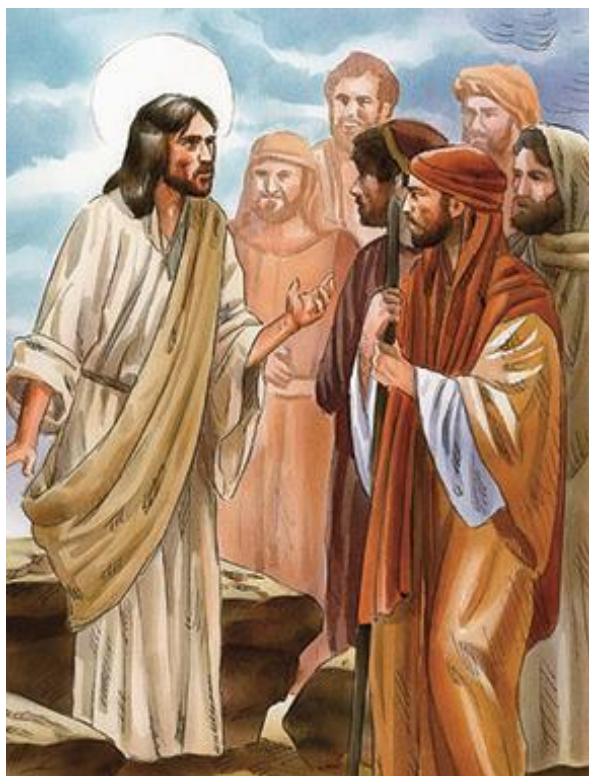
Sveti Peter na Kristan Vrhu

6. OKTOBER 2019

-

27. MED LETOM

LETO IX, št.41

Evangelij: Prosimo za močno vero Lk 17,5 10

⁵Tisti čas so apostoli rekli Gospodu: »Pomnôži nam vero!« ⁶Gospod pa jim je dejal: »Če bi imeli vero kakor gorčično zrno, bi rekli tej murvi: »Izrjaj se s koreninami vred in se presádi v morje,« in bi vam bila pokorna. ⁷Kdo izmed vas bo svojemu služabniku, ki orje ali pase, dejal, ko pride s polja: »Pridi brž in sédi za mizo!« ⁸Mar mu ne bo rekel: »Pripravi mi kaj za večerjo, prepaši se in mi strezi, dokler jem in pijem, nato boš ti jedel in pil.« ⁹Se mar zahvaljuje služabniku, ker je naréðil, kar mu je bilo ukazano?

¹⁰Tako tudi vi; ko naredite vse, kar vam je bilo ukazano, govornice:

»Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti.« »

VERA JE ŽIVLJENJE PO BOŽJEM NAČRTU

Pisatelj Fran Saleški Finžgar je kot župnik v Trnovem v Ljubljani leta 1927 za Družbo sv. Mohorja v Celju pripravil molitvenik z naslovom "Vere mi daj, Gospod!" in podnaslovom "Molitve in premišljevanja za doma in za v cerkvi". Namenjen je bil predvsem odrasli mladini in je bil za tiste čase zelo sodoben. Finžgar je s svojo dolgoletno duhovniško izkušnjo in s svojim izrednim čutom za žlahtno besedo v njem združil cerkev in

dom, nedeljo in delavnik, Boga z vsakdanjim življenjem. V uvodu je zapisal, da je vera sicer Božji dar, dar vseh darov, je pa tudi človekov pristanek na razodetje, ki ga je treba spoznati, sprejeti in po njem živeti. Po njegovem trdnem prepričanju, ki ga nenehno potrjuje vsakdanje življenje, je vera neločljivo povezana z molitvijo: "Molitev je mejnik na razpotju vere in nevere. Kdor jo zanemarja, opušča, je že krenil na levo."

Prava molitev predpostavlja otroško ponižno odprtost za Boga, kar je predpogoj za vero. S takšnim razpoloženjem so apostoli, kot slišimo v današnjem evangeliju, prosili Gospoda: "Pomnoži nam vero!" Naši predniki so bili ljudje kakor mi in imeli napake in slabosti, kakor jih imamo mi. Gotovo pa so imeli več časa in čuta za molitev kot mi, saj so zapustili modrost: "Delaj, kakor da bi bilo vse odvisno od tebe, in moli, kakor da bi bilo vse odvisno od Boga."

V današnji Božji besedi beremo misel, da kristjan ne more biti brezbrizen do tega, kar se dogaja okoli njega. Boljšega sveta ne moremo le izmoliti, temveč ga moramo z vsemi svojimi sposobnostmi preoblikovati, vse naše delovanje pa mora biti prežeto z duhom vere. Čemu je Bog vsakomur od nas dal takšne in drugačne sposobnosti? Zato vendar, da z njimi preoblikuje svet, ga dela vedno boljšega, vedno bolj božjega. Ko molimo prošnjo očenaša "Pridi k nam tvoje kraljestvo", se zavezujemo, da se bomo za njeno uresničitev tudi trudili. V nasprotnem primeru se norčujemo iz Boga, sebe pa uspavamo z lepimi besedami. Če bi bila naša vera živa, bi lahko delali čudeže, predvsem čudeže medsebojne ljubezni. "Bog nam ni dal duha boječnosti, temveč duha moči, ljubezni in preudarnosti," v svojem pismu učencu Timoteju apostol Pavel poučuje tudi nas. Kristjan, ki pozna evangelij in Božje zapovedi, ne sme biti šleva, strahopetec, ki se pred nalogami izmika, temveč mora svojo vero vsak dan pokazati s trdno odločenostjo za dobro.

Belgijski jezuit FernandLelotte, duhovni voditelj študentov, je zapisal: "Vsa tragika človeškega življenja je v tem, ker so ljudje zavrgli Božji načrt življenja in živijo po svojem načrtu." Ob poslušanju današnje Božje besede bomo doumeli: "Vsa sreča človeškega življenja je v tem, da svoje življenje živimo po Božjem načrtu." *Silvester Čuk*

*Tako tudi vi, ko naredite vse, kar vam je bilo ukazano, govorite:
»Nekoristni služabniki smo; naredili smo, kar smo bili dolžni narediti.«
Lk 17,10*

Gospod Jezus, te tvoje besede nam zvenijo trdo.
Mi smo navajeni delati za plačo, za plačilo
ali vsaj za besedo zahvale.
Ti pa praviš, da nam ne pripada nič,
da smo nekoristni služabniki.
Ali nisi nekoliko prezahteven?

Ali si mi, ki udejanjamo tvojo besedo,
in to marsikdaj z mnogo truda,
ne bi zaslužili vsaj nekaj priznanja,
morda, kaj vem, kakšen majhen čudež?
Kaj pa imamo sicer od tega, da smo dobri,
ubogi v duhu, usmiljeni, pošteni, čistega srca, nenasilni?
Kakšno korist imamo, če odpuščamo, če se borimo za pravičnost in mir?
Gospod Jezus, kako težko nam je razumeti,
da ti ničesar ne zahtevaš od nas zaradi sebe!
Vse, kar nam zapoveduje tvoja beseda,
je v naše dobro, za naše odrešenje, večno življenje.
Le kaj bi si lahko še želeli?
Gospod Jezus, imaš prav, smo nekoristni služabniki,
saj vse, kar želiš, da naredimo, naredimo za sebe. Po: T. Lasconi,

OKTOBER – MESEC ROŽNEGA VENCA

Mesec oktober, mesec molitve, mesec rožnega venca. »Molitev lepa za vsak dan, le moli rad jo, o, kristjan ...« nas bo vabila cerkvena pesem. V svojem apostolskem pismu »Rožni venec Device Marije« je blaženi papež Janez Pavel II. zapisal: »Moliti rožni venec ni nič drugega kakor premišljevati Kristusovo obličje skupaj z Marijo.« Tudi mi se v oktobru zbiramo, da bi – skupaj z Marijo, Jezusovo in našo materjo – premišljevali

o Kristusovem obličju, da bi se srečali z Božjim Sinom, ki se je učlovečil, se ponižal in nam postal enak v vsem, razen v grehu. V molitvi bomo spremljali Gospoda, ki je posvetil naš svet s svojo Božjo navzočnostjo, in se tako učili hoditi po njegovi poti, ki nas vodi k našemu nebeškemu Očetu. Potrebujemo krščanstvo, ki se bo oblikovalo predvsem po umetnosti molitve. Vsi lepo vabljeni, da vsaj kdaj v tem mesecu pridete v župnijsko cerkev, kjer bomo vedno pol ure pred sveto mašo molili rožni venec, za naše družine, za naš kraj, župnijo, duhovne poklice ... vabljen k molitvi tudi doma, kot družina, vsaj kakšno desetko rožnega venca.

NEDELJSKI SVETI MAŠI

Ob nedeljah bosta zopet dve sveti maši. Malo bo sprememb. Prva bo sedaj ob 9. uri in druga ob 10.30 uri.

OKTOBER MESEC MOLITVE ROŽNEGA VENCA

Mesec oktober nas vabi k molitvi rožnega venca. Lepo povabljeni k molitvi doma in v cerkvi, ko bomo pred vsako sveto mašo molili rožni venec. Lepo povabljeni.

